

T-89. – EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS – 2021 – HÉ 10.
6. – AZ ENGESZTELÉSRŐL – egyszerű szavakkal – A MINDENNAPOKBAN

Az előzőekben AZ ENGESZTELÉSRŐL SZÓLVA először a **dicsőítést érintettük**, (azt is csak nagyon röviden), de ez általában a felsorolások végére szokott kerülni, és sokszor megelőzi valamilyen lendületet adó örömteli eredmény, amit az Úr szívesen nyújt, ha látja törekvésünket. Az öröm által kapott lendülettel készülünk fel a nehezebb harcokra. --- Azután az **Úr Jézus szenvedései, Golgotája** iránti átérzésről, szívből, szeretetből végzett Keresztútról beszéltünk. --- Ebben a részben pedig a **mindennapjainkban megélhető engesztelésről** lesz szó, szintén nagyon röviden, de talán jobban a gyakorlatban megjelenő módon.

Az ENGESZTELÉS gyakorlati tényezőit leginkább három csoportba sorolhatjuk: **1. => Az Irgalmasság cselekedetei; 2. => a megfelelő engedelmisség (elsősorban Isten és az Evangélium irányában); 3. => és a helyes szándék, kitartó, erős elhatározás Isten Akaratának teljesítésében és a Vele való együttműködés. (Mt.12,50.)** --- E három dolog egymástól elválaszthatatlan, és szinte mindig együtt jelentkeznek. **Az IMA és a SZENTMISE-felajánlás** viszont – mint az *Istenhez kapcsolódás formája* van jelen minden tényezőben, és mint a *bocsánatkérés, az előrelépésre irányuló kérés, valamint a közbenjárás eszközeként jelentős szerepet tölt be.*

Van, hogy a „**kötött imával**” az ember megteremti a kapcsolatot Istennel, és utána megindul egy „**belső párbeszéd**”, ami tisztít, tölt, békét hoz és megoldásokat, egyszerűen előbbre visz. A mindennapok zajában sokszor van szükség egy megszokott ima általi lecsendesedésre, hogy jobban tudjon az ember Istenre figyelni, de vannak nyugodt pillanatok is, amikor **Isten Jelenléte egyszerűen csak „megérint”**. Ilyenkor az ember valamilyen szokásos ima nélkül is elmerülhet Isten Szeretetében. ... *Ezek a legtermékenyebb percek.*

Az igazság az, hogy **zaklatott világunkban mindkét imaformára szükség lenne**, és ez sokáig még a hétköznapiakat élők számára is adott volt. Valahogy több idő állt az ember rendelkezésére, és így lehetőség volt a Szentmisére jobban felkészülni, mint manapság. Mára viszont sokkal zajosabbá és rohanósabbá vált az élet, **az ördög** úgy bonyolítja a dolgokat, hogy erősen rástartol az egyes ember életére, és arra törekszik, hogy lehetőleg minden, Istenhez kapcsolódó dologtól **elvegye az időt**. Mindenki, aki a világban él, észrevehette, hogy bármit el akar intézni, az a legtrikább esetben sikerül egyből, vagy akadályok nélkül.

Itt kell, hogy az tudatosodjon, hogy ez a szellemi harc egyik, folyton jelen lévő és állandóan erősödő formája. A kérdés az – és ez egyben a megoldást is jelentheti –, hogy képesek vagyunk-e, akarunk-e, kitartóan törekszünk-e ebben a szellemi harcban Isten oldalán megállni?

1. => Képesek vagyunk-e? --- Itt tudni és hinni kell azt, hogy Isten nem ad nagyobb feladatot, mint amivel – Áldása által – meg tudunk birkózni. Ez a megoldás komoly fejlődést hozhat, mert Jézus tudja, hogy a megoldás lehetséges, és hogy hogyan kivitelezhető. Van, hogy mégis akkora a feladat, hogy úgy érezzük, nem bírjuk el... Ilyenkor Isten Maga siet segítségére a gyenge kis embernek, és „ketten viszik” a keresztet. (Ismeretes az „Egy Lábnym” története, amikor a homokban egy darabon csak egy lábnyom látszott a kettő helyett, mert az Úr Karjaiba vette elgyengült gyermekét.) Ebben az esetben az is benne van a feladatban, hogy **alázattal tudunk-e segítséget kérni Tőle, a szerető Mindenhatótól, majd elfogadni, felhasználni és megköszönni a kapott Kegyelemet?** --- Egy angyal tanítás így szól erről: „**Ha bárholnan kritika ér, az nem annak mutatója, hogy mi a hiányod, hanem annak mutatója, hogy (adottságaid szerint) mire vagy/mire lennél képes!**”

2. => Akarunk-e, felvállaljuk-e a szellemi harcot Isten Oldalán az Ő Szeretetéért? Felvállaljuk-e (sokan meghívottként!) az erős küzdelmeket a Megváltó Tanításáért? Akarunk-e Jézussal együttműködni itt a földön*, és fényes örömben együtt uralkodni a túlvilágon? (Jel.20,6) --- Mert ez folyamatos önmagunkon való munkát, áldozatot jelent, ami olykor napi önlegyőzés (de nem önerőszak!) kérdése. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy sokszor nem azt tesszük, amit szeretnénk, vagy amihez kedvünk van...

Sokan félnek az „áldozathozattól”. Pedig gondoljunk csak bele, egy gyermekét szerető szülő mi mindenről lemond, hogy gyermekét egészségesen nevelni lássa! – És nem tekinti ezt a viselkedést áldozatnak, mert a szeretet megnevesíti a kialvatlanságot, a gondok legyőzését, stb. Meglehet, hogy miként az „engesztelés”, úgy az „áldozat” szó jelentéstartalmát is felül kell bírálni magunkban. Helyesen értelmezzük-e őket?

Bizony, a mindennapi harcokhoz sokszor kell kérni Isten segítségét!...

Ugyanakkor az Úr Jézussal való együttműködés a saját életünkben, a lélekmentésben, embertársaink, a ránk bízottak megsegítésében az egyik legnagyobb Kegyelem. => * **Jézus: Három módot adok neked, hogyan tanúsíts irgalmasságot felebarátaid iránt: első: – a cselekedet; második: – a szó; harmadik: – az imádság. E három fokozat tartalmazza az Irgalmasság teljességét, egyúttal megdönthetetlen bizonyítéka az Irántam tanúsított szeretetnek. Ezáltal dicséri és tiszteli a Lélek Irgalmamat.** (Szent Fausztina N.742.)

3. => És végül: Képesnek hisszük-e magunkat (van-e elég hitünk), és akarunk-e mindezekben kitartóan törekedve Isten Kezét fogva cselekedni? Bízunk-e Jézusban, az Ige Szavában, amely 2000 év óta élön vezeti az emberiséget? Mert ha IGEN, akkor erre az egyértelmű válasza erő költözik az emberbe, és már „bevonható” megoldásokat a nehéz helyzetekre. Nem titok, hogy mindehhez Isten Igazságát és Akaratát folyamatosan kell keresni, de ez a tanulási folyamat már jó, mert a fejlődés örömét hozza magával!

Mindez hozzátartozik az engeszteléshez, pontosabban a jó és helyes engeszteléshez!

Ehhez annyit kell itt még hozzátenni, amennyit Szent Fausztina ír a Naplójában: „**Az erény megfontoltság nélkül nem erény. Gyakran kell kérnünk a Szentlelket a körültekintés kegyelméért. Ez a következőkből áll: megfontoltságból --- értelmes gondolkodásból és --- bátor elhatározásból. A végső döntés mindig tőlünk függ. Nekünk kell döntenünk, de tanácsot kérhetünk, sőt kell is kérnünk és fontos megvilágosodást keresnünk.** (N.1106.)

Röviden szót kell még ejteni arról, hogy vannak olyan esetek is, amelyek **nagyon komoly engesztelést, és az Úrral való elrendezést igényelnek**, de ebben a kis írásban ezek nem kerülnek kifejtésre.

Ezek a helyzetek általában ördögi és démonikus erők befolyásolását jelentik akár egyéneknél, vagy múltba nyúlóan, családi problémaként, melyek valamelyik ős által elkövetett bűnnek Istennel el nem rendezett következményeként, mintegy „nyitott kapu” működik a sötét szellemvilág felé. És vannak nemzeti bűnök is, melyek egy nép történelmi múltjában gyökereznek.

Ezekben az esetekben nagyon komoly engesztelésre és karizmatikus egyéniségekre, illetőleg – népszinten – erős, elkötelezett nemzeti összefogásra van szükség a változáshoz.

Gondoljunk csak itt Árpád-házi Szent Margitra, legnagyobb magyar engesztelő szentünkre, hogy mekkora áldozatot hozott, amikor apja, IV. Béla király és testvére, a későbbi V. István harcos konfliktusba keveredtek egymással!

Vagy egy másik példa. --- Szent Fausztina írta Isten haragját megérezve a Naplójában: „**Megértettem, hogy az Istennek tetsző lelkek imája nélkül már ez az egész nép (Oroszország) elpusztult volna!** (N.818.)

A mai világban, a történelmi múlthoz kapcsolódó esetekben már egyházi és országos vezetők részéről egyöntetű véleménnyel megalkotott, Istennek tetsző határozatok, rendeletek, irányvonalak megalkotását és betartását jelent!

Néhány gondolat az ENGESZTELÉS GYAKORLATI OLDALÁRÓL – TETTEKBEN megmutatkozva, a teljesség igénye nélkül.

A gondolkodás a Golgotai Út első állomásainak figyelembevételével indul.

1. Az ártatlan Jézust Pilátus elé állították, megrágalmazták, emberi becsületébe is belegázoltak. – A rágalmazás, a más ember becsületébe való belegázolás, igazságtalanság, stb. bárkivel megtörténhetett a múltban és ma még burkolt formában, de a jövőben is erőszakosan és nyíltan. („*Kitiltanak a zsinagógákból, ... apa fiú ellen és fiú az apja ellen lázad*”...) --- ENGESZTELÉS lehet pl. az igazság kiderítése, és ha szükséges, akkor az igazságért való bátor kiállás is, de ugyanígy a megértő szavak a bántott fél lelkének gyógyulását segíthetik. ... – Ha alkalom lett volna segíteni, és elmaradt a segítő tett, mulasztás terhel-e? stb.

2. Az ostromzás fájdalma — Egy misztikus állítása szerint az ostromzásnál a durva testi bűnök és viselkedések miatt szenvedett az Úr... --- A világi életben túl sok ma már a testi-lelki kegyetlenkedés. Ennek megtapasztalása, vagy híradásokban való megfigyelése, kegyetlenségbe menő brutális viselkedések hírei... Ó, bizony ezek is az Úr Testének bántalmazásai! Éppen úgy, mint az élet ellen elkövetett bűnök, az abortusz, stb. is... --- ENGESZTELÉS lehet pl. a harcok végét kérő ima mellett a testi, lelki fájdalmak vagy betegség, vagy egyéb nehézség elviselésének felajánlása (amellett, hogy természetesen az ember betegség esetén keresi a gyógyulást), betegek türelemmel, felajánlással végzett testi-lelki ápolása, tudatos testi-lelki tisztaságra való törekvés, stb.

3. A töviskorona erős tüskéi nagy fájdalmat okoztak Jézusnak. Kiszúrta egy tövis az egyik szemét, egy másik beleakadt a koponyájába, és mikor a kereszttel elesett, a tövisek még jobban a koponyacsontba fúródtak... --- Ez a bosszúálló, rossz, gyűlölet-gondolatok területe... a szeretetlen, bántó „szavakkal rugdosás” és a másik gögös lekicsinylése, az erőszakos uralkodói stílus megmutatkozása. A „FESZÍTSD MEG!” gonosz tettének akarása! Eredménye a Teremtővel való szembefordulás és ellenállás valamilyen mértéke. És még folytathatnánk!... – Manapság bárki, bármikor saját bőrén is megtapasztalhatja ezeket....

--- Ez a komoly szellemi harc területe, ahol ENGESZTELÉSKÉNT a jámbor, szemlélődő ima kevés. Itt határozott cselekvésre van szükség! Amikor a megtestesült gonoszság támadásai mindennapossá válnak az életünkben, elaludni nem lehet. Ilyenkor jön – háttérként – a szabadító imák kilencede, valamint a Szentmisék mellett a karizmával megáldott személytől való segítségkérés, a szigorú böjtök felajánlása, és minden, Isten által juttatott lelki-szellemi adomány/lehetőség kihasználása stb.

(Ez utóbbi egyéni adottság és igen széleskörű lehet, de fontos, hogy használata mindig a Szentlélek útmutatása alapján történjen!)

Mindezzel kapcsolatban Szent Fausztina így ír és ad elgondolkodtató szavakat:

„Felismertem egy illető lelkiállapotát, s mindazt, ami nem tetszik benne Istennek. Következésképpen ismerem fel ezt az állapotot: kezeimen, lábaimon, oldalamon, ahol a Megváltó testét megsebeztek, hirtelen nagy fájdalmakat érek. Ekkor felismerem az illető lelkiállapotát és bűnének fajtáját, s ennek megfelelően kívánok elégtételt nyújtani érte az Úrnak. Ma hét óra hosszáig egy **láncövet** viseltem, hogy ez a lélek elnyerje a bűnbánat kegyelmét. A hetedik órában enyhülést éreztem. A lélek bár még nem győnt meg, ekkor érezte meg bensőjében, hogy bocsánatot nyert. **Az érzékiség bűneiért a test sanyargatását** gyakorlom, s **böjtölök** az engedély keretein belül. **A góg bűneiért** úgy imádkozom, hogy **homlokom a földet éri. A gyűlölet bűneiért** (14) az imádkozás mellett valami jót teszek olyan valakinek, akivel szemben ez nehezemre esik. Így próbálok eleget tenni az igazságosságának a felismert bűn jellege szerint.” (N.1247–1248.)

--- Máshol pedig arra mutat rá Fausztina, hogy még korlátozott körülmények között is széleskörű az ötletek tárháza.

„**Kis gyakorlatok a Böjtre.** Nagy készségem és vágyódásom ellenére nem tudok szigorú önmegtágadásokat végezni, mint azelőtt, mert az orvos szigorú felügyelete alatt állok. **De kis dolgokat mégiscsak tehetek.** Utóbbi időben – párna nélkül alszom, eltűrök egy kis éhséget, mindennap kitárt karokkal elimádkozom az olvasót, amelyre az Úr tanított; időnként kitárt karokkal imádkozom – szavak nélkül is. Szándékom: kérem Isten Irgalmát a szegény bűnösök részére, a papok számára pedig erő, hogy fel tudják olvasztani a bűnösök szívét.” (N. 934.)

Folytathatnánk a sort az érzékszervek, a nyelv, a Szent Kéz- és Lábsebek, valamint a Szent Szív Szeretetét sértő bűnökkel és ezek engesztelésével. Gondolhatunk az Úr Jézust ostromcsapásként érő káromkodásokra és Istenellenes beszédekre is, hiszen ezekért is szükséges engesztelni akkor is, ha nem magunk követjük el. **Mindebben az Úrral való együttérzés a fontos!**

A szentek nem a szenvedést szerették, hanem Magát az Úr Jézust! Átérezték Sebeinek minden fájdalmát, és ahogy Veronika tette, úgy akartak enyhíteni a fájdalmakon.

Még a kevésbé érzékeny emberek is átérezhetik az ilyen típusú együttérzés fogalmát, ha belegondolnak abba, hogy szeretettel felnevelt gyermekük kissé felcseperedve, dőlyfösen a „mindent tudok / mindent értek / majd én megmutatom!” – stílusban lekezezi, hanyagolja, esetleg durva szavakkal illeti őt, és közben tehetetlenül látja, hogy szíve-magzatja hogyan rontja el az életét! Sok van ilyen! És milyen mély ez a fájdalom! És mégis, még ennél is mennyivel mélyebb a visszautasított Mindenható fájdalma, Aki Isteni Életét adva ma is kész minden elrontott emberélet megbocsátására és megjavítására!

Itt most abbahagyjuk a felsorolást, mert már az eddigiekből is látszik, hogy az Egyház által nyújtott lehetőségeken (Szentmisék, Szentségek, szentelmények használata laikusoknak is, bűcsű-lehetőségek stb.) túl is mennyi mindent tehetünk a hétköznapiakban is.

A Szent Fausztina által bemutatott példa arra is figyelmeztet, hogy nem kell mindig „világmegváltó” ötletekben, fájdalmas önkínzásban vagy véget nem érő (esetleg kötelességmulasztást eredményező) imákban gondolkodni.

A valódi engesztelés a szív nyitottságán múlik, és az Úr Jézussal való szeretet-kapcsolaton.

Álljon itt erre is egy nagyon kedves példa, amely az egyszerű, szerető szív ötletességével dolgozik. Egy alkalommal, amikor az orvos Fausztinát minden nehezebb, még a konyhai munkától is eltiltotta betegsége miatt, a következő történt:

„Ma reggel lelkigyakorlatom után elkezdtem horgolni. Szívemben megéreztem – Jézus pihen benne. Ez a mély és édes bizonyosság Isten jelenlétéről felbátorított arra, hogy azt mondjam Jézusnak: „Ó, szívemben lakozó Legszentebb Háromság, kérek, add a megtérés kegyelmét annyi léleknek, ahány hurkot horgolok ma ezzel a tűvel!” – Erre ezt a választ hallottam: „Leányom, túl nagy a kérésed!” – „Jézus, de hát Neked könnyebb sokat adni, mint keveset.” – „Úgy van, könnyebb sokat adnom a léleknek, mint keveset, de minden bűnös lélek megtérése áldozatot kíván.”

„Úgy hát, Jézusom, feláldozom ezt a becsületes munkámat. Nem gondolom, hogy ez az áldozat kevés lenne sok lélek megmentésére. Hiszen Te, Jézusom, ilyen munkával harminc évig mentettél lelkeket. Mivel a szent engedmesség eltöltött a szigorú önmegtagadásoktól és vezeklésektől, kérek, nagy dolgok helyett fogadd ezeket a csekélységeket az engedmesség pecsétjével.” - Megkaptam a választ lelkemben: „Kedves leányom, kérésednek eleget teszek.” (N.961.)

Ez az egyszerű példa Isten végtelen Szeretetére, végtelen Irgalmasságára és végtelen Nagylelkűségére is rámutat, mint az emberiségnek nyújtott hatalmas Égi Kincsre! Az Úr soha nem erőszakos, de alig várja, hogy embergyermek Hozzá forduljon segítségért! --- Valtorta Mária ír le egy szomorú történetet: Az Úr Jézushoz és tanítványaihoz egyszer odament két vak koldus, és alamizsnát kértek. Jézus megkérdezte: „Mást nem kértek?” - de azok csak egy vacsorára valót kértek. Jézus kiszámoltatta nekik a pénzt, és lassan, mintegy várakozón, és egyben szomorúan átnyújtotta nekik. – Meggyógyíthatta volna őket, de azok nem kérték a gyógyulást, ők csak enni akartak... és bűnben maradtak, nem gyógyultak meg...

Az Úr Jézus mellett a hatalmas Égi Kincsnek van még egy boldog osztogatója, a Legnagyobb Engesztelő, a Szűzanya!

Minden szülő tudja, de leginkább az anyák ismerik azt az érzést, hogy gyermekük minden fájdalmas rezdülése hogyan, milyen mélyen nyomja a szívüket. Egy gyermek rosszra forduló sorsa szinte vigasztalhatatlan bánattal tölti el az érzékeny anyaszívet. Ezt a tulajdonságot minden édesanya a Szűzanyától örökölte.

Ó, és hányszor bántják Őt is! Pedig a földön élő anyák fájdalma Neki is fáj!

Istenem, ha tudnák, ha elhinnék ezt az emberek!...

A legtisztább szívű Anya Lelkével végigélt minden kínzást és megalázást, mi a császári palota alagsorában zajlott, átélte minden ostorcsapást, amely Fiát érte. Félholtan, rogyadozó léptekkel követte Jézusát, és csak az Atya Ereje volt az, amely a Kereszt alatt megtartotta Őt. Ez, a Végtelen Fájdalmat átszenvedő Anya tudja csak megérteni a gyermekét a sátán hatalmától féltő anyaszívet! Ő, a „Minden Népek Asszonya”, a Minden ember Édesanyja, Ő tudja csak, hogy mit érez a gyermekét féltő anya...

Ezért van, hogy Mária, az Atya „Leánya”, a Szentlélek Mátkája, a Fiú Édesanyja a Legnagyobb Közbenjáró - Lélekmentő!

Szeplőtelen Szívvel, tiszta kezével összegyűjti az anyák könnyeit, és Szent Fia mellé állva, Annak Szent Vérével egyesítve a földi anyák fájdalomkönyzeit ajánlja fel a Mennyei Atyának, így könyörög a veszni látszó földi gyermekek életéért!

Ezért mondja sokszor Jézus: „**Ha nagyon fáj, menj Édesanyámhoz! Ő majd segít**” – Mert a **Szeplőtelen Szívű Szűzanya** kérését a **Teljes Szentháromság** meghallgatja és teljesíti!

Ezért **nagy erejű engesztelő ima a Rózsafüzér is**, mert a Szűzanya kérésén alapszik. Az Ő kérését teljesítve lehetünk és maradhatunk legbiztosabban Jézusnál is, hiszen minden tettünk és kérésünk minősége átalakul az Édesanya Tisztaságával, és átitatódik Könyveivel, Szent Fia Vérével... úgy kerül meghallgatásra az Atya elé...

